

[Jefsen Christensen.]

har i øvrigt, efter at have skaffet disse alt for dyre Banklaan til det sønderjydske Erhvervsliv, søgt at raade Bod derpaa, dels gennem den Garanti, der er ydet Sønderjyllands Kreditforening, dels gennem Fremskaffelse af Laanemidler til fornuftig Rente, efter at man er blevet klar over Manglerne ved Bankpengene som Finansieringsgrundlag.

Nu kommer man altsaa her og tager Jordspørgsmaalet op til Løsning gennem nærværende Lovforslag efter at have gennemført en god og sund Finansiering af det Erhvervsliv, der var i Gang. Ogsaa her staar den danske Rigsdag fuldstændig enig, idet den siger: Vi vil gerne være med til i Fællesskab at arbejde paa de Opgaver, hvis Løsning den sønderjydske Landsdel har bedt hele det øvrige Land om at deltage i. Og det er i høj Grad et Spørgsmaal, der trænger til at løses, hvad tydeligt vil fremgaa af en Række Tal, som jeg skal tillade mig at anføre angaaende Befolkningstilvæksten i de sønderjydske Amter sammenlignet med Amter i Nørrejylland.

I Tønder Amt var der i 1860 i Landdistrikterne 29 079 Mennesker, i 1910 28 071 og i 1921 27 768 — Befolkningstallet har altsaa staaet fuldstændig stille. Dette hænger sammen med mange forskellige Ting; det hænger sammen med Udvandringen efter 1864 og med den deraf følgende Kapitaludvandring, og det hænger sammen med de nationale Forhold dernede, med, at en hel Del Mennesker er taget Syd paa, til Stillingen Syd paa; men det fortæller ogsaa noget om, at man under det tyske Styre i Sønderjylland ikke har befundet sig særlig vel, heller ikke rent økonomisk set. Sammenligner vi hermed Tallene fra Ribe Amt, hvor Jordbundsforholdene og Driftsmulighederne i nogen Grad er de samme, saa var der i Ribe Amt i 1860 i Landdistrikterne en Befolkning paa 52 276, i 1910 paa 85 939 og i 1921 paa 96 799; med andre Ord, medens Befolkningstallet i Tønder Amt stod fuldstændig stille i Landdistrikterne, saa er det i Ribe Amt i det samme Tidsrum steget med 84,10 pCt. Gaar vi til et Amt som Haderslev, saa var der i 1860 i Landdistrikterne 41 996 Mennesker, i 1910 42 470 og i 1921 42 513, men i Ringkøbing Amt var der i 1860 64 024, i 1910 116 635 og i 1921 116 078; i Haderslev Amt altsaa fuldstændig Stilstand, i Ringkøbing Amt en Fremgang paa 81,20 pCt. Gaar vi til Aabenraa Amt, var der i 1860 24 934 Mennesker, i 1921 27 100, men i Vejle Amt, hvor Jordbundsforholdene var af en saadan Beskaffenhed, at

de allerede i 1860 muliggjorde en ret stærk Befolkningstæthed, var der i 1860 76 632 Mennesker og i 1921 101 539 i Landdistrikterne; i Vejle Amt altsaa en Fremgang paa 32,65 pCt., i Aabenraa Amt fuldstændig Stilstand, eller saa godt som. I Sønderborg Amt var der i 1860 26 054 Mennesker, i 1921 26 343; i Sønderborg Amt, hvis Jorder kan sammenlignes med de bedste Amters i det øvrige Land, altsaa ligeledes fuldstændig Stilstand med Hensyn til Befolkningstallet. Jeg har allerede nævnt, at Grundene hertil er mangfoldige; Stagnationen var Følgen af at leve under de tyske Vilkaar, Følgen af at leve under Vilkaar, som førte med sig Fristelsen til at glide ud i den ekstensive Drift og udnytte Jorden til Kreaturhold i Stedet for til Kornproduktion og til den Drift, man førtes ud i Nord for den gamle Grænse — netop gennem de Tvangsforanstaltninger, som Tyskland øvede overfor det danske Landbrug, og som førte med sig, at man Nord paa under de vanskelige Vilkaar naaede til en langt stærkere og intensivere Udnyttelse af Jorden end vi under Tyskland.

Jeg kunde paavise en lignende Udvikling for Byernes Vedkommende, men skal ikke indlade mig derpaa, det vilde føre for vidt; jeg vil blot sige, at med det, jeg her har sagt, var det Mening at slaa fast, at der her ligger en stor og omfattende Opgave for os at være med til at løse, og det er et Held, at alle Partier i fuld Overensstemmelse vil være med til Løsningen. Jeg synes egentlig ogsaa, at man nu kommer med dette Lovforslag, om jeg maa sige, i det psykologisk rigtige Øjeblik. Vi har faaet Krigen saa langt paa Afstand, at de 16 Aars Dreng, der i 1918 fik Lov til at slippe for Indkaldelse til tysk Militærtjeneste, nu er naaet frem til en saadan Alder, at de kan begynde at danne selvstændige Hjem. Det, jeg da gerne vil sætte Fingeren paa, er, at man i første Linie skulde forsøge paa at skaffe de bedste Betingelser for Befolkningen selv dernede med Hensyn til Skabelsen af selvstændige Hjem. Men det er klart, at man under Hensyn til den Udvikling, vi har været inde under siden 1864, ikke kan nøjes med det. De store Arealer, der her ligger ubenyttede hen, kunde ved at udskiftes paa en fornuftig Maade medvirke til Konsolidering af de nuværende Ejendomsbesidderes Forhold. Det er ogsaa et Led i Bestræbelserne: at faa Mennesker, som ikke har Kapitalkraft til at drive store Ejendomme, til at afhænde deres Jord til en fornuftig Pris, saa at de kan faa deres